

138

miron makanec urbani folklor, jarun

izložba u galeriji
»ulrich«

guido quien

Izložba u Galeriji »Ulrich« okuplja dva motivska bloka pod nazivima: »Urbani folklor« i »Jarun«. Naime, varijacije na temu gradske ulice, odnosno prigradskog jezera. No u oba slučaja riječ je o istom: o fluidnom ugođaju cjeline, o svjetlu što ga nosi i zrači boja. U prvom susretu s tim slikama možemo pomisliti da je posrijedi slikar blage kolorističke ugođajnosti. Te se prosudbe ne moramo ni kasnije odreći, shvatimo li da je to samo jedna od osobina. U svojim temeljima Miron Makanec je problematičar, slikar analitičkih sklonosti, gotovo polemičnog odnosa prema problemima likovnog. Proces njegova rada zbiva se na relaciji razgradbe i sažimanja. Najbolja mu djela imaju britku ravnotežu impulsa i nadzora, poetskog doživljaja i razumske gradnje.

Makanec je tragalac nemirne i znatiželjne naravi. Zaključujemo to po nizu mijena radnog mu životopisa, od povremenih stilskih preobrazbi pa do radikalnog prekida kada na neko vrijeme čak napušta slikanje i priklanja se pisanju. Ipak tvrdimo da je Makanec slikar kontinuiteta. Svojim se motivima i svojim preokupacijama uvijek vraćao i dugo ih elaborirao. Na primjer, njegova prva samostalna izložba 1932. godine bila je posvećena prizorima sa zagrebačkih ulica. To nije bez relacije s ciklusom »Urbanog folklor«, kojim se prvi put predstavio 1978, a sada ga pokazuje u pročišćenom obliku. Ili, nekad ponešeni slikar rijeka, šlepova na Dravi i kupališta na Korani, sada jednako predano slika jezero Jarun. Na izložbi se izdvaja jedno djelo, nastalo još 1947. godine na Rijeci. Ovdje nam dobro dolazi kao orijentir. Već na toj veduti nala-

zimo svjetlosne mrlje, koje će se kasnije prostrijeti cijelim platnom.

Jednostavnost Makančevih predložaka može navesti na pomisao o slikaru običnog. A nije tako. Naprotiv, Miron Makanec je slikar neobičnog. Vanjsko je samo materijal za atelijersku razradbu. Pa se tako prigradska voda pretvara u tihe prostore tajnovite idiličnosti, a gradski parter s reklamnim natpisima u neizvjesnu tlapnju umjetnih osvjetljenja.

Ono na što upućuje ova izložba Mirona Makanca jest kretanje prema većim, sažimajućim ploham. Da je to i pomak u kvaliteti, možemo provjeriti unutar same ove izložbe. Slike s mnogo pojedivosti, slovnih i figuralnih, imaju više priče, ali manje likovne jasnoće. Toga je očito i sam slikar svjestan.